

Aceasta este o traducere de lucru din limba engleză, publicată în scop informativ.

În cazul unor discrepanțe sau incoerențe între versiunea în limba engleză și versiunile în alte limbi ale Orientărilor pentru personalul OLAF în ceea ce privește procedurile de investigare, prima prevalează întotdeauna.

Orientări pentru personalul OLAF în ceea ce privește procedurile de investigare

1 octombrie 2013

CUPRINS

CAPITOLUL I SELECȚIE	3
Articolul 1. Considerații generale	3
Articolul 2. Informații primite	3
Articolul 3. Alte informații	3
Articolul 4. Prelucrarea informațiilor	4
Articolul 5. Procesul de selecție	4
Articolul 6. Decizia directorului general	5
Articolul 7. Informații privind cazurile respinse	5
CAPITOLUL II INVESTIGAȚII ȘI CAZURI DE COORDONARE	6
Articolul 8. Considerații generale	6
Articolul 9. Acțiuni preliminare	7
Articolul 10. Cazuri de coordonare	8
Articolul 11. Investigații	9
Articolul 12. Verificarea legalității în timpul investigației	10
Articolul 13. Inspectarea sediilor UE	11
Articolul 14. Controale la fața locului	12
Articolul 15. Operațiuni de expertiză criminalistică digitală în cadrul inspecțiilor sau al controalelor la fața locului	13
Articolul 16. Audierile	14
Articolul 17. Misiuni de investigare în țările terțe	15
Articolul 18. Posibilitatea de a prezenta observații	16
Articolul 19. Raportul final și recomandările propuse	17
CAPITOLUL III EXAMINAREA FINALĂ ȘI ÎNCHIDEREA CAZULUI	19
Articolul 20. Considerații generale	19
Articolul 21. Examinare finală	19
Articolul 22. Decizia de închidere a cazului și recomandări	20
Articolul 23. Cerințe privind informarea și transmiterea	20
CAPITOLUL IV MONITORIZARE ȘI ASISTENȚĂ	21
Articolul 24. Considerații generale	21
Articolul 25. Asistență acordată autorităților competente	21
Articolul 26. Monitorizarea punerii în aplicare a recomandărilor	22
Articolul 27. Înregistrarea rezultatelor financiare, judiciare și disciplinare	22
CAPITOLUL V INTRAREA ÎN VIGOARE	23
Articolul 28.	23
GLOSAR	24

Prezentele Orientări pentru personalul OLAF în ceea ce privește procedurile de investigare constituie orientările prevăzute la articolul 17 alineatul (8) și menționate în considerentul 18 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013. Aceste orientări reprezintă norme interne care trebuie aplicate de întregul personal OLAF pentru a se asigura efectuarea investigațiilor OLAF într-un mod consecvent și coerent.

Toate activitățile de investigare se desfășoară cu respectarea deplină a tratatelor UE, a Cartei drepturilor fundamentale a UE, a legislației UE și a prezentelor Orientări pentru personalul OLAF în ceea ce privește procedurile de investigare.

Toate activitățile de investigare se desfășoară în mod obiectiv și imparțial, asigurându-se echitatea procedurală, în conformitate cu cele mai înalte standarde profesionale și cu respectarea deplină a drepturilor tuturor persoanelor implicate.

CAPITOLUL I SELECȚIE

Articolul 1. Considerații generale

1.1 În etapa de selecție, unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor analizează informațiile care pot prezenta interes pentru investigații și emite un aviz adresat directorului general cu privire la necesitatea de a deschide o investigație sau un caz de coordonare, ori de a respinge cazul respectiv.

Articolul 2. Informații primite

2.1 Orice informații primite de un membru al personalului și care pot prezenta interes pentru investigațiile OLAF se înaintează, fără întârziere, grefei. În cazul în care informațiile nu sunt legate de o investigație sau de un caz de coordonare existente, acestea se înaintează grefei în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea lor; în cazul în care informațiile sunt primite în timpul unei misiuni, acestea trebuie transmise grefei în termen de 5 zile lucrătoare de la întoarcerea la birou.

2.2 Informațiile primite de personal pe cale verbală trebuie consemnate într-o notă scrisă și înaintate grefei, în conformitate cu aceste termene-limită.

Articolul 3. Alte informații

3.1 În cazul în care OLAF, din proprie inițiativă, colectează informații care pot prezenta interes pentru investigații, acestea trebuie înaintate grefei.

Articolul 4. Prelucrarea informațiilor

4.1 La primirea informațiilor, grefa alocă cazului OLAF relevant informațiile care conțin un număr OF. În toate celelalte cazuri, informațiile care pot prezenta interes pentru investigații sunt înaintate unității de selecție și de examinare a investigațiilor.

4.2 Unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor stabilește dacă informațiile se referă sau nu la un caz OLAF și, în caz afirmativ, repartizează informațiile respective cazului OLAF corespunzător.

4.3 În ceea ce privește alte informații care pot prezenta interes pentru investigații, unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor creează numere pentru noile cazuri OLAF (numere OF) și alocă aceste informații cazurilor respective.

Articolul 5. Procesul de selecție

5.1 În cazul în care este necesar, unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor contactează sursa și instituția, organul, oficiul sau agenția UE vizate pentru a obține clarificări și documente suplimentare cu privire la informațiile inițiale. Aceasta trebuie, de asemenea, să consulte sursele relevante pe care le are la dispoziție OLAF. În cazul în care este necesar să se colecteze informații suplimentare în sprijinul procesului de selecție, unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor trebuie, printre altele:

- a. să colecteze informații în cadrul reuniunilor operaționale;
- b. să ia declarații de la orice persoană care este în măsură să furnizeze informații relevante;
- c. să efectueze misiuni de informare în statele membre;
- d. să consulte informațiile din bazele de date ale instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor UE.

5.2 În cazul în care sursa este un denunțator, unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor îl informează pe acesta, în termen de 60 de zile, cu privire la timpul necesar pentru a se lua măsurile care se impun.

5.3 Unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor emite un aviz adresat directorului general cu privire la deschiderea sau respingerea unui caz. Avizul privind deschiderea unei investigații sau a unui caz de coordonare se bazează pe următoarele criterii: dacă informațiile intră sau nu în sfera de competență a OLAF, dacă acestea sunt suficiente pentru a justifica deschiderea unei investigații sau a unui caz de coordonare și dacă se încadrează în prioritățile politicii de investigare (IPP) stabilite de directorul general.

5.4 Pentru a se evalua dacă OLAF are sau nu competența de a acționa, se ține seama de regulamentele, deciziile, acordurile interinstituționale ale UE care sunt relevante, precum și de alte instrumente juridice referitoare la protecția intereselor financiare ale UE și a oricăror alte interese ale UE a căror protecție intră sub incidența mandatului OLAF. Pentru a se evalua dacă informațiile sunt suficiente pentru a justifica deschiderea unei investigații sau a unui caz de coordonare, se ține seama de fiabilitatea sursei și de credibilitatea afirmațiilor. Toate informațiile colectate în decursul procesului de selecție se iau în considerare atunci când se motivează decizia de a deschide o investigație sau un caz de coordonare.

Articolul 6. Decizia directorului general

6.1 După luarea în considerare a tuturor informațiilor relevante și a avizului emis de unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor, directorul general ia decizia de a deschide o investigație sau un caz de coordonare ori de a respinge cazul.

6.2 Directorul general atribuie investigațiile sau cazurile de coordonare unității responsabile.

6.3 Dacă este necesar, directorul general poate repartiza un caz unei alte unități decât cea responsabilă sau unei echipe speciale de investigare, înființate în acest scop. Astfel de măsuri trebuie să fie luate în cazul în care natura cazului impune acest lucru sau în cazul în care există nevoi de resurse.

Articolul 7. Informații privind cazurile respinse

7.1 Unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor poate aduce la cunoștința sursei decizia directorului general de a respinge un caz.

7.2 În cazul în care este necesar, unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor aduce la cunoștința instituției, organului, oficiului, agenției UE sau autorității naționale decizia directorului general de a respinge un anumit caz.

CAPITOLUL II INVESTIGAȚII ȘI CAZURI DE COORDONARE

Articolul 8. Considerații generale

8.1 Scopul unei investigații este de a stabili dacă s-a comis o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale UE sau dacă au existat chestiuni grave legate de îndeplinirea sarcinilor profesionale care constituie o abatere de la obligații, susceptibile să facă obiectul unor acțiuni disciplinare sau penale, în care sunt implicați membri, funcționari sau alți agenți ai instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor UE.

8.2 În cazul în care este necesar, o investigație poate viza atât suspiciuni de fraudă, corupție sau alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale UE, cât și chestiuni grave legate de îndeplinirea sarcinilor profesionale de către membri, funcționari sau alți agenți ai instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor UE.

8.3 Scopul unui caz de coordonare este de a oferi statelor membre asistență în ceea ce privește coordonarea investigațiilor și a altor activități conexe pe care le întreprind pentru protejarea intereselor financiare ale UE.

8.4 Investigațiile se desfășoară fără întrerupere și fără întârzieri nejustificate, astfel încât să sporească atât eficiența acestora, cât și eficacitatea recomandărilor formulate.

8.5 Toate informațiile sau probele colectate în decursul investigațiilor sau al cazurilor de coordonare, fie că sunt incriminatoare sau dezincriminatoare, se colectează și se înregistrează în bună și cuvenită formă. Toate probele strânse trebuie să fie relevante pentru faptele care fac obiectul investigației și să fie colectate în scopul investigației.

8.6 Toate activitățile de investigare trebuie să fie efectuate cu respectarea deplină a drepturilor persoanelor implicate, inclusiv protecția datelor, garanțiile procedurale și drepturile aplicabile investigațiilor OLAF.

8.7 Se respectă confidențialitatea informațiilor colectate, în interesul celor vizați și pentru integritatea investigației. În special, în timpul investigației se respectă confidențialitatea în ceea ce privește identitatea informatorilor și a denunțătorilor, în măsura în care acest lucru nu ar fi contrar interesului investigației.

8.8 În cazul în care apare un potențial conflict de interese, în orice moment în decursul unui caz, directorul general trebuie să fie informat imediat.

Articolul 9. Acțiuni preliminare

9.1 Unitatea de investigare efectuează o examinare preliminară a informațiilor colectate sau obținute în timpul procesului de selecție, pentru a stabili activitățile de investigare sau de coordonare care se impun.

9.2 Unitatea de investigare informează, în cel mai scurt timp, membrii, funcționarii sau alți agenți ai instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor UE cu privire la posibila lor implicare într-o investigație deschisă. Această notificare se amână în cazul în care furnizarea unor astfel de informații ar putea fi dăunătoare pentru investigație.

9.3 Unitatea de investigare informează instituția, organul, oficiul sau agenția UE vizată de îndată ce devine limpede că membri, funcționari sau alți agenți ai acesteia pot fi implicați într-o investigație. În cazul în care o investigație se referă la un membru, un președinte sau un înalt funcționar dintr-o instituție, un organ, un oficiu sau o agenție UE, notificarea trebuie să fie adresată instituției, organului, oficiului sau agenției UE respective la nivelul corespunzător sau, în cazul în care este necesară asigurarea confidențialității, prin canale alternative. În cazuri excepționale, directorul general poate decide să amâne transmiterea notificării către instituția, organul, oficiul sau agenția UE vizată.

9.4 În cazul în care este necesar, unitatea de investigare informează instituția, organul, oficiul sau agenția UE vizată în legătură cu decizia directorului general de a deschide o investigație sau un caz de coordonare.

9.5 În cazul în care este necesar, unitatea de investigare trebuie să informeze sursa în legătură cu decizia directorului general de a deschide o investigație sau un caz de coordonare.

9.6 În cazul în care este necesar, unitatea de investigare invită autoritățile judiciare sau de investigare relevante să ia parte la investigație.

9.7 În cazul în care din elementele de probă disponibile nu rezultă existența unei fraude, a unui act de corupție sau a altor activități ilegale care afectează interesele financiare sau de altă natură ale UE și/sau existența unor chestiuni grave legate de îndeplinirea sarcinilor profesionale și nu mai este necesară nicio acțiune de investigare suplimentară, este întocmit raportul final, pentru a permite directorului general să ia o decizie cu privire la închiderea investigației.

Articolul 10. Cazuri de coordonare

10.1 Unitatea de investigare oferă orice asistență necesară autorităților administrative, polițienești și judiciare din statele membre și cooperează cu autoritățile naționale la coordonarea investigațiilor și a altor activități conexe întreprinse de acestea.

10.2 În cadrul unui caz de coordonare, unitatea de investigare oferă asistență și contribuie la investigațiile desfășurate de către autoritățile naționale competente. Aceasta favorizează colectarea și schimbul de probe și asigură sinergia investigațiilor întreprinse de autoritățile competente relevante.

10.3 Unitatea de investigare nu desfășoară activități de investigare în cadrul cazurilor de coordonare. Cu toate acestea, unitatea oferă statelor membre orice sprijin necesar în desfășurarea investigațiilor pe care acestea le întreprind, prin facilitarea:

- a. colectării de documente și de informații în orice format, acestea putând fi utilizate ca elemente de probă;
- b. colectării de elemente de probă în cadrul reuniunilor operaționale;
- c. luării de declarații de la orice persoană care este în măsură să furnizeze informații relevante;
- d. prelevării de eșantioane pentru realizarea de analize științifice.

10.4 În cazul în care, în cursul unui caz de coordonare, este necesar ca OLAF să transforme cazul respectiv în investigație, unitatea de investigare adresează unității de selecție și de examinare a investigațiilor o solicitare privind reclassificarea cazului. Aceasta din urmă verifică reclassificarea propusă și emite un aviz adresat directorului general, pe baza căruia acesta ia o decizie.

Articolul 11. Investigații

11.1 Unitatea de investigare strânge elemente de probă prin următoarele mijloace, printre altele:

- a. colectarea de documente și de informații în orice format, care pot fi utilizate ca elemente de probă;
- b. colectarea de elemente de probă în cadrul reuniunilor operaționale;
- c. luarea de declarații de la orice persoană care este în măsură să furnizeze informații relevante;
- d. efectuarea de misiuni de informare în statele membre;
- e. prelevarea de eșantioane pentru realizarea de analize științifice;
- f. audierea persoanelor vizate sau a martorilor;
- g. inspectarea sediilor;
- h. efectuarea de controale la fața locului [Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului];
- i. efectuarea de operațiuni de expertiză criminalistică digitală;
- j. efectuarea de misiuni de investigare în țări terțe.

11.2 Membrii unității de investigare desfășoară următoarele activități de investigare, după prezentarea unui act scris din partea directorului general, prin care li se atestă identitatea, calitatea în care acționează și activitățile de investigare pe care sunt autorizați să le efectueze:

- a. audierea persoanelor vizate sau a martorilor;
- b. inspectarea sediilor;
- c. controale la fața locului;
- d. operațiuni de expertiză criminalistică digitală;
- e. efectuarea de misiuni de investigare în țări terțe.

11.3 În cazul în care unitatea de investigare consideră că sunt necesare măsuri administrative asigurătorii pentru a proteja interesele financiare, se informează instituția, organul, oficiul sau agenția UE vizată în legătură cu acest lucru.

11.4 În cazul în care unitatea de investigare constată că este necesar să se aplice un marcaj („flagging”) în cadrul sistemului de avertizare rapidă (EWS), aceasta solicită unității de politică relevante din cadrul OLAF introducerea marcajului respectiv.

11.5 Unitatea de investigare pregătește documentația necesară pentru informarea Comitetului de supraveghere cu privire la durata investigațiilor, în conformitate cu articolul 7 alineatul (8) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013.

Articolul 12. Verificarea legalității în timpul investigației

12.1 În cazul în care unitatea de investigare intenționează să desfășoare o activitate de investigare care necesită autorizația directorului general în conformitate cu articolul 11.2, unitatea de investigare adresează unității de selecție și de examinare a investigațiilor o cerere privind efectuarea activității de investigare propuse.

12.2 Unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor verifică legalitatea, necesitatea și proporționalitatea activității de investigare propuse și emite un aviz adresat directorului general, pe baza căruia acesta ia o decizie.

12.3 În cazul în care unitatea de investigare intenționează să desfășoare o activitate de investigare care depășește domeniul existent de aplicare al investigației, aceasta adresează unității de selecție și de examinare a investigațiilor o cerere privind extinderea domeniului de aplicare al investigației. Unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor verifică legalitatea și necesitatea extinderii propuse a domeniului de aplicare și emite un aviz adresat directorului general, pe baza căruia acesta ia o decizie.

12.4 În cazul în care unitatea de investigare propune disjungerea sau conectarea unui caz, aceasta trebuie să adreseze o cerere unității de selecție și de examinare a investigațiilor. Unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor verifică legalitatea și necesitatea disjungerii sau conectării propuse a cazului respectiv și emite un aviz adresat directorului general, pe baza căruia acesta ia o decizie.

Articolul 13. Inspectarea sediilor UE

13.1 Unitatea de investigare poate efectua inspecții la sediile instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor UE, în orice moment în decursul unei investigații.

13.2 Unitatea de investigare informează secretarul general sau autoritatea echivalentă din instituția, organul, oficiul sau agenția UE vizată ori de câte ori intenționează să efectueze o inspecție la sediul acesteia. Unitatea de investigare transmite unității de selecție și de examinare a investigațiilor notificarea propusă, aceasta fiind însoțită de cererea sa de autorizare pentru inspecția propusă.

13.3 Înainte de a inspecta un sediu, unitatea de investigare informează, dacă este necesar, șeful serviciului de securitate al instituției, organului, oficiului sau agenției UE vizate și solicită asistența acestuia.

13.4 Unitatea de investigare efectuează inspecția în prezența membrului, funcționarului sau agentului instituției, organului, oficiului sau agenției UE vizate. În cazul în care este necesar, inspecția se poate desfășura în absența membrului, funcționarului sau agentului vizat; în astfel de cazuri, trebuie să fie prezent un alt membru al personalului sau un membru al serviciului de securitate al instituției, organului, oficiului sau agenției UE vizate.

13.5 În cursul unei inspecții la un sediu, membrii unității de investigare au acces la toate informațiile deținute de instituția, organul, oficiul sau agenția UE vizată, inclusiv, printre altele, la copiile datelor electronice, copiile unor documente personale (inclusiv dosare medicale), în cazul în care este posibil ca acestea să fie relevante pentru investigație. Documentele originale trebuie luate în custodie, în cazurile în care există pericolul ca acestea să fie modificate sau să dispară.

13.6 În cursul unei inspecții, membrii unității de investigare pot solicita informații de la membrii, funcționarii sau alți agenți ai instituției, organului, oficiului sau agenției UE vizate.

13.7 Membrii unității de investigare care iau parte la inspecție întocmesc un raport cu privire la activitățile desfășurate în timpul inspecției și solicită participanților să contrasemneze raportul respectiv. În cazul în care este necesar, participanții primesc o copie a raportului. Cu toate acestea, în cazul în care este în interesul investigației, copiile raportului de inspecție trebuie să fie transmise la o dată ulterioară.

Articolul 14. Controale la fața locului

14.1 Autoritatea națională vizată este informată în timp util cu privire la controlul la fața locului care urmează să fie efectuat, precum și cu privire la obiectul, scopul și temeiul juridic al controlului respectiv. În cazul în care legislația națională prevede acest lucru, operatorul economic este informat cu privire la controlul la fața locului care urmează să fie efectuat.

14.2 Controlul la fața locului trebuie să se desfășoare în cooperare cu autoritatea națională competentă. Funcționarii autorităților naționale pot participa la controlul la fața locului; acesta poate fi efectuat, de asemenea, în comun de către OLAF și autoritatea națională competentă.

14.3 În cazul în care este necesar, un număr de experți care nu sunt membri ai personalului OLAF pot oferi asistență unității de investigare la efectuarea controalelor la fața locului. Acești experți trebuie să furnizeze documente prin care să le fie atestată expertiza și să figureze în actul scris la care se face referire la articolul 11.2, care îi autorizează să ofere asistență în cadrul controalelor la fața locului.

14.4 Membrii unității de investigare care efectuează controalele la fața locului trebuie să se asigure că au acces la sediul operatorului economic și la elementele de probă relevante în aceleași condiții ca și inspectorii autorității naționale și în conformitate cu legislația națională.

14.5 În decursul unui control la fața locului, membrii unității de investigare pot lua declarații de la operatorii economici.

14.6 Membrii unității de investigare care efectuează controlul la fața locului întocmesc un raport cu privire la activitățile desfășurate în timpul controlului. Se solicită inspectorilor naționali care participă la control și operatorului economic în cauză să contrasemneze acest raport. Raportul trebuie să includă orice faptă sau suspiciune care a ieșit la iveală în decursul controlului la fața locului. Raportul se întocmește în conformitate cu normele naționale aplicabile ale statului membru respectiv. Copii ale raportului de control la fața locului se pun la dispoziția autorității naționale și, după caz, a operatorului economic vizat.

14.7 Controalele la fața locului pot viza alți operatori economici decât cei implicați în mod direct, în cazul în care este strict necesar accesul la elementele de probă relevante deținute de aceștia.

14.8 Controalele la fața locului pot viza operatori economici din țările terțe, precum și sediile organizațiilor internaționale, pe baza dispozițiilor legale în vigoare.

14.9 În cadrul investigațiilor privind membri, funcționari sau alți agenți ai instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor UE, controalele la fața locului pot viza operatori economici în cazul în care este necesar accesul la elemente de probă relevante deținute de aceștia.

Articolul 15. Operațiuni de expertiză criminalistică digitală în cadrul inspecțiilor sau al controalelor la fața locului

15.1 Operațiunile de expertiză criminalistică digitală pot fi efectuate în cadrul inspecțiilor sau al controalelor la fața locului, în conformitate cu principiile de necesitate și proporționalitate. Operațiunile de expertiză criminalistică digitală întreprinse în cadrul controalelor la fața locului se desfășoară în conformitate cu dispozițiile legale naționale.

15.2 Operațiunile de expertiză criminalistică digitală trebuie să fie precedate de identificarea prealabilă a suporturilor digitale vizate. Specialiștii OLAF în materie de expertiză criminalistică digitală însoțesc unitatea de investigare și efectuează expertiza. Specialiștii respectivi întocmesc un raport privind aceste operațiuni de expertiză, care se anexează la raportul de inspecție sau de control la fața locului. Participanților la operațiunea de expertiză criminalistică digitală li se solicită să contrasemneze raportul privind operațiunile de expertiză criminalistică digitală.

15.3 Examinarea criminalistică digitală și analizarea datelor colectate în timpul operațiunii de expertiză criminalistică digitală se limitează la extragerea datelor care sunt necesare și relevante pentru investigația respectivă.

Articolul 16. Audierile

16.1 Unitatea de investigare poate să audieze o persoană vizată sau un martor în orice moment în cursul unei investigații.

16.2 În cazul audierii unui martor, acestuia i se transmite invitația de a se prezenta la audiere în conformitate cu perioadele de preaviz prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013. Unitatea de investigare trebuie să îl informeze pe martor în legătură cu dreptul său de a nu se autoincrimina. De asemenea, acesta trebuie informat în legătură cu dreptul său de a alege limba oficială a UE pe care dorește să o folosească. În cazul în care martorul este funcționar sau alt agent al UE, unitatea de investigare poate să desfășoare audierea într-o limbă oficială a UE pe care martorul o cunoaște temeinic. Funcționarii sau alți agenți ai UE trebuie, de asemenea, să fie informați în legătură cu faptul că au datoria de a coopera la investigația întreprinsă de OLAF.

16.3 Unitatea de investigare oferă martorului posibilitatea de a aproba procesul-verbal al audierii sau de a formula observații.

16.4 În cazul în care, în cursul unei audieri, se dovedește că un martor este de fapt persoană vizată, se pune capăt audierii. Acesta este informat atât de faptul că va fi tratat ca persoană vizată, precum și cu privire la drepturile pe care le are și, la cerere, i se va furniza o copie a declarațiilor pe care le-a făcut anterior.

16.5 În cazul în care unitatea de investigare intenționează să audieze o persoană vizată, acesteia i se transmite invitația de a se prezenta la audiere în conformitate cu perioadele de preaviz prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013. Unitatea de investigare informează persoana vizată în legătură cu dreptul său de a nu se autoincrimina și de a fi asistată de o persoană la propria alegere. De asemenea, se informează persoana în legătură cu dreptul său de a alege limba oficială a UE pe care dorește să o folosească. În cazul în care persoana vizată este funcționar sau alt agent al UE, unitatea de investigare poate să desfășoare audierea într-o limbă oficială a UE pe care persoana vizată o cunoaște temeinic. Funcționarii sau alți agenți ai UE trebuie, de asemenea, să fie informați în legătură cu faptul că au datoria de a coopera la investigația întreprinsă de OLAF.

16.6 În cazul în care persoana vizată a fost audiată anterior în calitate de martor, unitatea de investigare nu poate utiliza declarațiile anterioare ale acesteia împotriva ei, în niciun fel.

16.7 Unitatea de investigare oferă persoanei vizate posibilitatea de a aproba procesul-verbal al audierii sau de a formula observații și îi transmite o copie a procesului-verbal al audierii. Cu toate acestea, în cazul în care este în interesul investigației, copia procesului-verbal al audierii poate fi transmisă la o dată ulterioară.

16.8 Unitatea de investigare poate să decidă, din motive de eficiență și proporționalitate, să organizeze o audiere prin videoconferință.

Articolul 17. Misiuni de investigare în țările terțe

17.1 Unitatea de investigare poate efectua misiuni de investigare în țările terțe în cazul în care probele necesare pentru a stabili existența unei fraude, a unui act de corupție sau a altor activități ilegale nu sunt disponibile în statele membre. Astfel de misiuni de investigare se desfășoară în conformitate cu toate dispozițiile legale relevante.

17.2 O misiune într-o țară terță poate fi legată de cazuri de fraudă, de corupție sau de alte activități ilegale din următoarele domenii:

- a. vămile;
- b. resursele proprii tradiționale;
- c. cheltuirea de fonduri UE;
- d. cheltuirea de fonduri UE prin intermediul unor organizații internaționale sau instituții financiare sau de fonduri gestionate de o instituție, de un organ, de un oficiu sau de o agenție UE.

17.3 Misiunea de investigare trebuie să se desfășoare cu acordul și cooperarea autorităților competente ale țării terțe respective.

17.4 În cazul în care este necesar, în cursul unei misiuni de investigare într-o țară terță, membrii unității de investigare trebuie să ia declarațiile persoanelor care dețin informații relevante sau să le audieze.

17.5 Membrii unității de investigare care iau parte la misiunea de investigare întocmesc un raport cu privire la activitățile desfășurate în timpul misiunii, o copie a acestui raport urmând să fie transmisă participanților.

17.6 Înainte de misiunile de investigare legate de domeniul vămilor sau al resurselor proprii tradiționale, unitatea de investigare trebuie să adreseze o comunicare oficială statelor membre vizate, prin care să le informeze cu privire la misiunea de investigare propusă. În cazul în care este necesar, trebuie să se solicite statelor membre să furnizeze informații sau date referitoare la chestiunea care face obiectul investigației.

17.7 La misiunile de investigare legate de domeniul vămilor sau al resurselor proprii tradiționale trebuie să participe membri ai unității de investigare și funcționari ai statelor membre în cauză. În decursul misiunii de investigare, trebuie avute în vedere, de asemenea, nevoile statelor membre care nu participă la misiune, dar care au un interes în chestiunea care face obiectul investigației.

Articolul 18. Posibilitatea de a prezenta observații

18.1 La finalizarea investigației și înainte de a trage concluzii care se referă nominal la o persoană vizată, unitatea de investigare informează persoana respectivă de faptele care o privesc și o invită să prezinte observații cu privire la aceste fapte. Aceste observații pot fi furnizate în cadrul unei audieri sau în scris.

18.2 Invitația adresată persoanei vizate de a prezenta observații este întocmită și transmisă în conformitate cu condițiile și perioadele de preaviz prevăzute la articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013.

18.3 În cazul în care este necesar să se păstreze confidențialitatea investigației sau a unei proceduri judiciare naționale, se poate amâna dreptul persoanei vizate de a-și prezenta observațiile în legătură cu faptele care o privesc. În cazul în care persoana vizată este un membru, un funcționar sau un alt agent al unei instituții, organ, oficiu sau agenție UE, dreptul acesteia de a-și prezenta observațiile poate fi amânat de comun acord cu secretarul general sau cu autoritatea echivalentă.

Articolul 19. Raportul final și recomandările propuse

19.1 Raportul final se întocmește după finalizarea tuturor activităților și trebuie să includă toate constatările și concluziile stabilite în cursul unei investigații și al unui caz de coordonare.

19.2 Rapoartele finale prezintă activitățile de investigare desfășurate și probele colectate în decursul investigației sau activitățile de coordonare și rezultatele obținute în cadrul unui caz de coordonare. Aceste rapoarte includ o analiză juridică a faptelor constatate și, în cazul în care este posibil, stabilirea sumelor care trebuie recuperate sau a căror cheltuire în mod necuvenit a fost împiedicată. Rapoartele finale analizează, de asemenea, probele colectate și formulează concluzii în ceea ce privește existența sau nu a cazurilor de fraudă, de corupție sau a altor activități ilegale care afectează interesele financiare sau de altă natură ale UE și/sau existența sau nu a unor chestiuni grave legate de îndeplinirea sarcinilor profesionale. Concluziile se bazează pe o evaluare imparțială și obiectivă a integrității probelor colectate.

19.3 Rapoartele finale prezintă, de asemenea, acțiunile întreprinse pentru a se asigura respectarea garanțiilor procedurale (inclusiv protecția datelor) și a drepturilor persoanelor vizate, și prezintă în detaliu observațiile formulate de persoana vizată în legătură cu faptele care o privesc.

19.4 Rapoartele finale se aprobă și se semnează de către investigatorul responsabil, de șeful unității și de directorul direcției de investigare relevante.

19.5 Direcția de investigare propune ca directorul general să formuleze recomandări pe baza constatărilor și concluziilor investigației sau, în cazul în care este necesar, ale cazului de coordonare.

19.6 În cazul în care investigația stabilește că este posibil ca o infracțiune să fi survenit într-un stat membru, direcția de investigare propune ca directorul general să formuleze recomandări privind acțiunile care trebuie întreprinse de către autoritățile judiciare ale statelor membre.

19.7 În cazul în care investigația stabilește că este posibil să se fi produs o abatere disciplinară, direcția de investigare propune ca directorul general să formuleze recomandări privind măsurile disciplinare care trebuie luate de către instituția, organul, oficiul sau agenția UE relevantă.

19.8 În cazul în care investigația stabilește o sumă care trebuie recuperată sau a cărei cheltuire în mod necuvenit trebuie împiedicată, direcția de investigații propune ca directorul general să formuleze recomandări privind acțiunile care trebuie întreprinse de către instituția, organul, oficiul sau agenția UE relevantă sau de către autoritatea competentă din statul membru.

19.9 În cazul în care investigația stabilește că este necesar să se adopte măsuri administrative legate de caz, direcția de investigare propune ca directorul general să formuleze recomandări privind măsurile administrative care trebuie luate de către instituția, organul, oficiul sau agenția UE relevantă.

19.10 În cazul în care unitatea de investigare identifică deficiențe în sistemele de gestionare și de control sau în cadrul juridic, direcția de investigații informează unitatea de politici relevantă din cadrul OLAF, care trebuie, după caz, să elaboreze propuneri privind acțiunile care trebuie întreprinse de instituția, organul, oficiul sau agenția UE relevantă. Orice astfel de propunere se transmite de către direcția de politici unității de

selecție și de examinare a investigațiilor, aceasta din urmă emițând un aviz pe baza căruia directorul general ia o decizie.

CAPITOLUL III EXAMINAREA FINALĂ ȘI ÎNCHIDEREA CAZULUI

Articolul 20. Considerații generale

20.1 Pentru a emite un aviz adresat directorului general, unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor examinează raportul final împreună cu recomandările propuse și cu decizia de închidere a cazului.

20.2 Scopul examinării este de a asigura legalitatea, necesitatea și proporționalitatea activităților întreprinse în timpul investigației sau al cazului de coordonare, precum și respectarea drepturilor persoanelor vizate pe durata întregii proceduri de investigare.

Articolul 21. Examinare finală

21.1 Direcția de investigare transmite unității de selecție și de examinare a investigațiilor raportul final, recomandările propuse și decizia de închidere a cazului, precum și toate documentele necesare, inclusiv notele de transmitere și scrisorile.

21.2 Unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor verifică dacă unitatea de investigare a respectat cerințele legale, inclusiv drepturile și garanțiile procedurale ale persoanelor vizate, cerințele privind protecția datelor, și examinează legalitatea, necesitatea și proporționalitatea activităților de investigare întreprinse. Unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor verifică, de asemenea, dacă recomandările propuse și decizia de închidere a cazului sunt justificate în conformitate cu constatările investigației sau ale cazului de coordonare.

21.3 Unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor prezintă un aviz referitor la raportul final, la recomandările propuse și la decizia de închidere a cazului, pe baza căruia directorul general ia o decizie.

21.4 Înainte de emiterea unui aviz negativ referitor la raportul final, la recomandările propuse și/sau la decizia de închidere a cazului, unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor oferă direcției de investigare posibilitatea de a reexamina documentele transmise.

Articolul 22. Decizia de închidere a cazului și recomandări

22.1 O investigație sau un caz de coordonare se închid doar prin decizia directorului general.

22.2 Pe baza constatărilor unei investigații sau, în cazul în care este necesar, ale unui caz de coordonare, directorul general poate face recomandări privind acțiunile care trebuie întreprinse de către instituțiile, organele, oficiile, agențiile UE sau de către statele membre.

22.3 Directorul general poate solicita ca instituția, organul, oficiul sau agenția ori autoritatea competentă a UE să raporteze, într-un anumit interval de timp, cu privire la acțiunile întreprinse pentru punerea în aplicare a recomandărilor, precum și cu privire la rezultatul final al oricăror măsuri judiciare, disciplinare sau financiare.

22.4 În cazul în care este necesar, directorul general poate furniza unor organizații internaționale sau unei autorități dintr-o țară terță informații privind rezultatele investigației OLAF.

Articolul 23. Cerințe privind informarea și transmiterea

23.1 Unitatea de investigare informează persoana vizată, în termen de 10 zile lucrătoare, în legătură cu decizia directorului general de a închide un caz în cadrul căruia nu a fost reținută nicio probă împotriva persoanei vizate. În toate celelalte cazuri, unitatea de investigare trebuie să informeze persoana vizată, dacă este necesar, în legătură cu decizia directorului general de a închide cazul.

23.2 Unitatea de investigare trebuie să informeze sursa, dacă este necesar, în legătură cu decizia directorului general de a închide cazul.

23.3 În cazul în care directorul general a închis o investigație sau un caz de coordonare, unitatea de investigare transmite raportul final, însoțit de recomandări, dacă este cazul, instituției, organului, oficiului sau agenției UE vizate.

23.4 În cazul în care directorul general a închis o investigație sau un caz de coordonare formulând recomandări, unitatea de investigare transmite raportul final și recomandările autorității judiciare competente sau unei alte autorități naționale, ori organizației internaționale competente.

23.5 În cazul în care directorul general a închis o investigație sau un caz de coordonare fără să formuleze recomandări, unitatea de investigare transmite, dacă este necesar, raportul final autorității judiciare competente sau unei alte autorități naționale, ori organizației internaționale competente.

23.6 Unitatea de investigare pregătește documentele necesare pentru informarea Comitetului de supraveghere cu privire la transmiterea de informații legate de caz autorităților judiciare naționale ale statelor membre.

CAPITOLUL IV MONITORIZARE ȘI ASISTENȚĂ

Articolul 24. Considerații generale

24.1 În timpul etapei de monitorizare, unitatea de investigare pune la dispoziția autorităților competente, la cerere, orice asistență necesară.

24.2 În timpul etapei de monitorizare, unitatea de investigare urmărește progresul în punerea în aplicare a recomandărilor și înregistrează rezultatele acțiunilor întreprinse de către autoritățile competente în urma recomandărilor.

Articolul 25. Asistență acordată autorităților competente

25.1 Unitatea de investigare oferă, la cerere, orice asistență necesară instituțiilor, organelor, oficiilor, agențiilor UE sau statelor membre în legătură cu acțiunile întreprinse în urma recomandărilor, inclusiv prin punerea la dispoziție a următoarelor:

- a. documentele specifice menționate în raportul final, dar care nu au fost incluse în transmiterea raportului;
- b. orice informații suplimentare solicitate în vederea punerii în aplicare a recomandărilor, în cazul în care este necesar;
- c. autorizația acordată personalului OLAF de a se prezenta în calitate de martori în cadrul unor proceduri judiciare sau de a oferi asistență pentru obținerea, pentru funcționarii altor instituții, organe, oficii sau agenții UE, a autorizației de a se prezenta ca martori;
- d. asistență în scopul de a se obține ridicarea imunității în conformitate cu Protocolul privind privilegiile și imunitățile, în cazurile în care autoritățile naționale competente au inițiat urmăriri penale privind fapte ale funcționarilor instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor UE, săvârșite de aceștia în exercițiul funcțiilor;
- e. consultanță de specialitate, în cazul în care acest lucru este solicitat de către statele membre.

25.2 În cazul în care o cerere de asistență se referă la recuperarea de fonduri UE sau la acțiuni prin care se previne cheltuirea în mod necuvenit a acestui tip de fonduri, unitatea de investigare reprezintă OLAF în cadrul procedurilor administrative în care sunt implicate serviciile Comisiei Europene (inclusiv în cadrul procedurilor contradictorii, al procedurilor de verificare și închidere a conturilor, al cererilor REM/REC și al solicitărilor de radiere).

25.3 În cazul în care o cerere de asistență se referă la măsuri judiciare sau disciplinare care rezultă din recomandări, unitatea de investigare oferă asistență în ceea ce privește ridicarea imunităților și furnizarea de consultanță juridică și de traduceri.

Articolul 26. Monitorizarea punerii în aplicare a recomandărilor

26.1 Unitatea de investigare monitorizează punerea în aplicare a recomandărilor de natură judiciară, disciplinară și financiară adresate anual instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor UE, precum și statelor membre.

26.2 Unitatea de investigare poate solicita informații de la instituția, organul, oficiul, agenția UE sau de la statul membru al UE cu privire la măsurile luate în legătură cu recomandările formulate.

26.3 Unitatea de investigare poate consulta sistemele de informații în care instituțiile, organele, oficiile, agențiile UE sau statul membru al UE înregistrează măsurile luate în legătură cu recomandările formulate.

26.4 Unitatea de investigare monitorizează necesitatea de a se menține amânarea transmiterii de informații către persoanele vizate și, dacă este necesar, furnizează notificările necesare.

Articolul 27. Înregistrarea rezultatelor financiare, judiciare și disciplinare

27.1 Unitatea de investigare înregistrează în sistemul OLAF de gestionare a cazurilor acțiunile întreprinse în legătură cu recomandările formulate, evoluția acestora și orice rezultate obținute în urma acestora.

27.2 Unitatea de investigare informează, dacă este necesar, instituțiile, organele, oficiile sau agențiile UE în legătură cu rezultatul final al procedurilor judiciare naționale și informează unitatea de politică responsabilă din cadrul OLAF în scopul includerii informațiilor în sistemul de alertă rapidă.

CAPITOLUL V INTRAREA ÎN VIGOARE

Articolul 28.

28.1 Prezentele Orientări pentru personalul OLAF în ceea ce privește procedurile de investigare înlocuiesc Instrucțiunile adresate personalului cu privire la procedurile de investigare care au intrat în vigoare la 1 februarie 2012.

28.2 Prezentele Orientări pentru personalul OLAF în ceea ce privește procedurile de investigare intră în vigoare la data de 1 octombrie 2013.

Bruxelles,
18 septembrie 2013

Giovanni KESSLER
Director general
OLAF

GLOSAR

- **Act scris [articolele 11, 14]**

Actul scris este un instrument oficial de care dispune directorul general, prin care autorizează și mandatează efectuarea activităților de investigare prevăzute la articolul 11.2 din Orientările pentru personalul OLAF în ceea ce privește procedurile de investigare.

- **Audieri [articolul 16]**

O audiere este un dialog care se desfășoară în mod oficial cu o persoană vizată sau cu un martor, în vederea obținerii unor probe relevante pentru o investigație și care este întotdeauna înregistrată în mod corespunzător.

- **Autorizație [articolul 12]**

Autorizația reprezintă permisiunea acordată de către directorul general membrilor unității de investigare, unui alt membru al personalului OLAF sau unui expert, pentru a le permite să efectueze activitățile de investigare menționate la articolul 11.2 sau să ofere asistență în legătură cu acestea.

- **Aviz [articolele 5, 12, 20, 21]**

Avizul este o opinie adresată de unitatea de selecție și de examinare a investigațiilor directorului general, cu privire la aspecte legate de caz.

- **Caz [articolul 1]**

Un caz reprezintă cadrul în care OLAF tratează informațiile care pot prezenta interes pentru investigații, inclusiv selectarea și investigarea informațiilor respective, precum și monitorizarea punerii în aplicare a recomandărilor referitoare la aceste informații. Toate cazurile tratate de OLAF primesc un număr de caz OLAF (numărul OF).

- **Caz respins [articolele 5, 7]**

Cazul respins este un caz în care directorul general a adoptat o decizie conform căreia informațiile care pot prezenta interes pentru investigații nu îndeplinesc criteriile necesare pentru deschiderea unei investigații sau a unui caz de coordonare.

- **Conflict de interese [articolul 8]**

Articolul 11a din Statutul funcționarilor Comunităților Europene.

- **Control la fața locului [articolele 11, 14, 15]**

Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului.

- **Declarație [articolele 5, 10, 11, 14, 17]**

O declarație este o înregistrare scrisă a probelor relevante pentru investigație, furnizate de o persoană în cadrul unui caz OLAF.

- **Denunțator [articolele 5, 8]**

Denunțatorul este un funcționar al UE care aduce la cunoștința OLAF informații cu privire la fapte din care se poate presupune existența unei posibile activități ilegale sau abateri grave legate de îndeplinirea îndatoririlor profesionale, astfel cum este prevăzut la articolul 22a din Statutul funcționarilor Comunităților Europene.

- **Dispoziții legale [articolul 17]**

Dispozițiile legale se referă la normele juridice aplicabile sau acordurile conform cărora OLAF își desfășoară activitățile de investigare. Dispozițiile legale acoperă toate tratatele și legislația UE care sunt relevante, inclusiv regulamentele, deciziile, acordurile interinstituționale și acordurile încheiate cu țările terțe, în special cele care conțin

dispoziții privind cooperarea și asistența administrativă reciprocă. Dispozițiile legale includ, de asemenea, acordurile administrative relevante încheiate cu autoritățile competente din țările terțe, cu organizațiile internaționale sau cu părțile contractante, precum și cele încheiate cu autoritățile competente din statele membre și cu instituțiile, organele, oficiile sau agențiile UE.

- **Extinderea domeniului de aplicare al unui caz [articolul 12]**

Extinderea domeniului de aplicare al unui caz este o decizie luată de către directorul general, prin care autorizează efectuarea de activități de investigare care nu sunt cuprinse în decizia de deschidere a investigației sau a cazului de coordonare.

- **Grefă [articolul 2]**

Grefa este o componentă a unității de gestionare a fluxului de investigații. Grefa atribuie numere de referință, inclusiv numere de caz (numerele OF), tuturor documentelor tratate de OLAF; aceasta are drept atribuție, de asemenea, scanarea și procesul de gestionare a documentelor.

- **Informator [articolul 8]**

Informatorul este o persoană fizică ce furnizează informații care pot prezenta interes pentru investigațiile OLAF.

- **Informații care pot prezenta interes pentru investigații [articolul 1]**

Informațiile care pot prezenta interes pentru investigații sunt toate informațiile primite de OLAF sau informațiile colectate de OLAF din proprie inițiativă, care ar putea fi luate în considerare pentru deschiderea unei investigații sau a unui caz de coordonare și care sunt supuse procedurii de selecție pentru a fi analizate.

- **Împuternicire [formular de lucru]**

Împuternicirea este documentul scris prin care directorul general autorizează membrii unității de investigare, alți membri ai personalului OLAF sau experți să efectueze activitățile de investigare menționate la articolul 11.2 sau să ofere asistență în legătură cu acestea. Membrii unității de investigare, alți membri ai personalului OLAF sau experții trebuie să prezinte împuternicirea atunci când efectuează astfel de activități de investigare sau când acordă asistență în legătură cu acestea.

- **Marcaj („flagging”) [articolul 11]**

Decizia Comisiei privind sistemul de avertizare rapidă pentru ordonatorii de credite ai Comisiei și ai agențiilor executive.

- **Martor [articolele 11, 16]**

Martorul este o persoană fizică ce furnizează probe relevante pentru o investigație.

- **Misiune de informare [articolele 5, 11]**

Misiunile de informare sunt misiunile desfășurate de OLAF în statele membre, în vederea colectării de informații sau de elemente de probă, care nu necesită implicarea autorităților competente ale statelor membre și nici utilizarea competențelor de investigare ale OLAF.

- **Prioritățile politicii de investigare (IPP) [articolul 5]**

Prioritățile politicii de investigare (IPP) sunt adoptate anual de către directorul general, în contextul planului anual de gestiune și stabilesc criteriile strategice pentru deschiderea investigațiilor sau a cazurilor de coordonare.

- **Probe [articolele 8-11, 14, 17, 23]**

Probele reprezintă orice element care este relevant pentru faptele care fac obiectul investigației. Probele sunt colectate în decursul unei investigații pentru stabilirea faptelor și pot fi incriminatoare sau dezincriminatoare. Constituie probe, printre altele,

informațiile, documentele, rapoartele, procesele-verbale, declarațiile, imaginile, expertizele criminalistice digitale și analizele științifice.

- **Recomandare [articolele 19-27]**

Recomandările sunt propuneri formulate de directorul general, pe baza constatărilor investigației sau ale cazului de coordonare OLAF, în legătură cu acțiunile care trebuie să fie întreprinse de instituțiile, organele, oficiile, agențiile relevante ale UE sau de autoritatea competentă din statele membre.

- **Sume a căror cheltuire în mod necuvenit a fost împiedicată [articolul 19]**

Aceste sume includ toate cheltuielile UE identificate în timpul investigației sau al cazurilor de coordonare a căror cheltuire în mod necuvenit a fost împiedicată.

- **Sume care trebuie recuperate [articolul 19]**

Suma care trebuie recuperată reprezintă orice cheltuială a UE cu privire la care s-a dovedit, în timpul unei investigații sau al unui caz de coordonare, că a fost efectuată în mod necuvenit și prin urmare, trebuie recuperată de la beneficiari, de la autoritățile naționale de management sau de la agențiile de plăți (prin recuperare directă, compensare, deducere, dezangajare, închiderea programului, verificarea și închiderea conturilor etc.).

Suma care trebuie recuperată este, de asemenea, suma corespunzătoare resurselor proprii tradiționale cu privire la care s-a descoperit, în timpul unei investigații sau al unui caz de coordonare, că nu a fost achitată și care trebuie recuperată de la operatori economici sau imputată statelor membre din cauza neglijenței acestora sau a lipsei diligenței necesare din partea lor.

- **Sursa informațiilor [articolele 5, 7, 9, 23]**

O sursă furnizează informații care pot prezenta interes pentru investigațiile OLAF. Sursa poate fi o instituție, un organ, un oficiu, o agenție a UE, un stat membru, o țară terță sau o organizație internațională. Sursa poate fi, de asemenea, un denunțator sau un informator. Sursa poate furniza informații în mod anonim.